

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 **HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA**

**sunnuntai 5.7.2026
päätösseurat klo 13.30
Pauli Löija**

”Jos rakkauden kadotin, jos vaikka kuolee uskokin, en lakkaa toivomasta.”

Hyvä seuravieras. Siinä ne ovat, kolme tuttua sanaa, jotka hyvin monet ovat kuulleet omissa vihkäisissään: *”Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.”* Me taas olemme veisanneet näissä seuroissa epäillen, onko todella näin. *”Jos rakkauden kadotin, jos vaikka kuolee uskokin.”* Yhteistä virren ja Paavalin sanojen välillä on toivo.

Onko sinulla tämän hetken elämäntilanteessasi toivoa? Näetkö horisontissa auringon kajoa? Ellei näin ole, sinulla on lupa olla toivoton. Aivan kuten saat epäillä rakkauttasi ja uskoasikin. Kaikki tuo on syvän inhimillistä. Ei Jumala luonut meistä yli-ihmisiä. Monenlaiset elämäntilanteet voivat viedä meiltä kosketuksen rakkauteen, uskoon ja toivoonkin.

Joskus saattaa kuitenkin käydä niinkin, että elämän mukanaan tuomat kolhut ovat avanneet väyliä juuri toivoon. Varmaan moni meistä on joutunut terveyden pettämisen myötä tilanteeseen, jossa toivon näköalat ovat kadonneet. Se on syvän inhimillistä. Mutta toivo voi koskettaa juuri vastoinkäymisten myötä.

Toivottomuus on vallannut minut monta kertaa elämäni varrella. Teini-ikäisenä minun oli mahdotonta hyväksyä havaintoa itsestäni, etten kuulunutkaan ihmiskunnan enemmistöön – poikana en ollut kiinnostunut tytöistä, vaikka kuinka yritin. En olisi saanut olla se Jumalan ehjä luomus, joksi hän minut oli tehnyt. Koska minun annettiin ymmärtää olevan vääränlainen, menetin uskoni ja toivoni ja niiden sijaan yritin jotakin hyvin epätoivoista.

Seitsemäntoista vuoden erittäin rikkonainen työura katkesi sairastumiseen. Oli häpeällistä puhua mielenterveysongelmista. Kun tähän yhdistettiin vääränlainen lääkitys, oli toivottomuuden soppa valmiina. Tunsin, että kaikki ovet elämässäni olivat sulkeutuneet. Mielessäni oli vain pimeää. Selvisin kuitenkin valoisammille vesille ystäväni, vertaistuen ja lopulta myös oikeiden lääkkeiden avulla. Elämään avautui toivon näkökulma ja sen lisäksi vähitellen paljon uusia mahdollisuuksia, joista en ollut uskaltanut koskaan edes uneksia. Ympärilläni oli monta Kristusta lähimmäisteni muodossa.

Juuri 54 täyttäneenä kuulin lääkärin kertovan minulle huonoja uutisia: selkärangassani oli syövän etäpesäkkeitä. Kyyneleet valuivat sairaalassa poskiani pitkin tyynylle. Tässäkö tämä nyt sitten oli? Olin kuullut tarpeeksi monta tarinaa siitä, että syövän edettyä luustoon, toivo oli kuta kuinkin mennyttä. Viikkoa myöhemmin sain kuulla sairastavani parantumattomasta plasmolusolusyöpästä, joka myöhemmin paljastui erittäin aggressiiviseksi. Toivoa annettiin vuosissa mitattuna hyvässä lykyssä

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

jopa seitsemän, reilua puolta vuotta myöhemmin korkeintaan viisi taikka kuusi. Aikaa noiden madonlukujen kuulemisesta on nyt kulunut jo vähän yli seitsemän vuotta – ja tässä olen.

Toivoa ei siis ollut, ei ainakaan ulkonaisesti. Mutta mitä löysinkään: elämän ilon, tyyneyden, rauhan – ja toivon. Parantumaton sairaus ja raskaat syöpähoidot havahduttivat minut siihen tosiasiaan, että minun on elettävä tässä ja nyt. Oli luovuttava eilisestä, eikä jätävä murehtimaan ja märehtimään sitä. Ei myöskään kannattanut kantaa huolta huomisesta, koska en siitä mitään tiennyt. On katsottava nykyhetkeen, siihen, jossa juuri nyt elämme. Toivoa on.

”Sinua, Jeesus, epäilen, kun kärsimystä ihmisten vain katsot etkä estä.” Näin veisaamme juhliemme tunnusvirren toisessa säkeistössä. Me saamme epäillä, koska me emme tiedä. Jos me tietäisimme, ei meillä olisi uskoa, ei tarvetta sille. Epäileminen, ehkäpä jopa toivottomuus, ovat uskomme lähtökohtia. Uskossa saamme jäädä Jumalan hoidettaviksi, kannettaviksi, nostettaviksi Hänen syliinsä. Uskossa saamme olla vajavaisia ja heikkoja, sillä täydellinen usko muuttuu herkästi itseriittoisuudeksi ja tietämiseksi. Niihin ei Jumala enää mahdu, vain minä itse.

Hyvä seuravieras. Ole rauhassa toivoton. Vain toivoton voi kaivata toivoa ja sen mukana myös uskoa ja rakkautta, näitä kaikkia kolmea. Raskaimpinakin hetkinä saat uskoa, että Jeesus kulkee rinnallasi, jopa sinua kantaen. Sinun ei tarvitse vaipua epätoivoon. Älä siis lakkaa toivomasta. Minä en sitä tee, älä siis sinäkään, hyvä seuravieras.